

Mál nr. 293/2019

M og

V v/ ferðasjúkrakostnaðartryggingar Visa Platinum viðskiptagreiðslukorts.

Ágreiningur um túlkun vátryggingarskilmála vegna viðbótarferðakostnaðar vegna veikinda.**Gögn.**

Málskot, móttengið 5. september 2019, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 25. september 2019.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M veiktist á ferðalagi erlendis og þurfti að leita á sjúkrahús vegna veikindanna. M kveðst hafa lagt út fyrir tilteknum kostnaði í tengslum við veikindin og í liggur fyrir bæði sundurliðun og gögn sem staðfesta að sá kostnaður var greiddur, bæði kostnaður vegna heimferðar M seinna en áætlað var, kostnaður vegna gistingar umfram þann tíma sem áætlað var og annar samgöngukostnaður.

Í vátryggingarskilmálum eru tvö ákvæði sem koma til skoðunar vegna þess kostnaðar sem M þurfti að greiða. Nánar tiltekið segir í vátryggingarskilmálum: „*Félagið bætur eftirfarandi: 4.3.2 Sjúkraflutning í því landi sem slys eða veikindi verða og nauðsynlegan aukadvalarkostnað og heimferðarkostnað í samráði við SOS INTERNATIONAL.*“

Einnig segir þar „*4.6.1 Félagið endurgreiðir hlutfallslega allt að kr. 440.000 af óafturkræfum ferðakostnaði vátryggðs, fyrir þann hluta ferðarinnar, sem vátryggður getur ekki notað, vegna þess að hann þarf samkvæmt skriflegu læknisráði og með samþykki félagsins og SOS INTERNATIONAL að rjúfa ferð og fara heim eða að hann þarf að liggja á sjúkrahúsi vegna þess að hann hefur orðið alvarlega veikur eða orðið fyrir alvarlegu slysi.*“

M telur að greiðsluskylda hafi stofnast úr greiðslukortatryggingu hans og vísar almennt til ákvæða vátryggingarskilmála tryggingarinnar og almennra samskipta hans við félagið um hvenær sé rétt að leita til samstarfsaðila V eins og SOS INTERNATIONAL.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur að greiðsla kostnaðar M falli ekki undir gildissvið vátryggingarinnar þar sem ákvarðanir voru hvorki teknar í samráði við félagið sjálft eða SOS INTERNATIONAL, en það sé skilyrði skv. skilmálunum.

Álit.

Í vátryggingarskilmálum V er m.a. fjallað um mismunandi bótaþætti, m.a. sjúkrakostnað á ferðalagi erlendis í gr. 4.3 og verður að lesa ákvæði gr. 4.3.2 í vátryggingarskilmálum í tengslum við þá fyrirsögn. Í gr. 4.6 er fjallað um bótaþáttinn endurgreiðslu ferðar og verður að lesa ákvæði gr. 4.6.1 í tengslum við á fyrirsögn. Af gögnum málsins verður ekki annað séð en að krafa M um bætur úr greiðslukortatryggingu sinni nái ekki til kröfu um bætur fyrir endurgreiðslu ferðar heldur kostnað við heimferð og aukadvalarkostnað sem rekja má til veikinda M. Slíkur kostnaður getur komið til án kröfu um endurgreiðslu ferðar og um sjúkrakostnað almennt er fjallað í gr. 4.3 í vátryggingarskilmálum V. Verður því þegar af þeirri ástæðu ekki fjallað frekar um orðalag gr. 4.6.1 í vátryggingarskilmálum þar sem það á ekki við um kröfu M.

Það ákvæði sem getur hins vegar átt við um kröfu M er gr. 4.3.2, en þar segir að félagið bæti, „*Sjúkraflutning í því landi sem slys eða veikindi verða og nauðsynlegan aukadvalarkostnað og heimferðarkostnað í samráði við SOS INTERNATIONAL.*“ Við túlkun þessa ákvæðis verður að líta til þess að um er að ræða ákvæði í stöðluðum samningsskilmálum. Orðalag þess um að haft sé samráð við SOS INTERNATIONAL verður ekki skilið sem hlutlægt skilyrði bótaskyldu. Ekki kemur fram í ákvæðinu sjálfu að í öllum málum þurfi að hafa slíkt samráð heldur verður að túlka það með hliðsjón af því að tjón M hafi verið þess eðlis að rétt hafi verið að hann leitaði sérstakrar aðstoðar, t.d. til að takmarka sjúkrakostnað sinn vegna veikindanna. Í málinu liggur ekki fyrir að kostnaður M hefði getað verið minni vegna þess að hann seinkaði heimferð vegna veikinda og ekki liggur heldur fyrir að veikindi hafi verið þess eðlis að þær viðbótarráðstafanir sem M greip til hafi verið óþarfar.

Vafi um það hvað felst í orðalaginu „í samráði við *SOS INTERNATIONAL*.“ verður að túlka M í hag með hliðsjón af viðurkenndum túlkunarreglum samningaréttarins, þ.e. svokallaðri andskýringarreglu, ennfremur 36. gr. b. í lögum um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga nr. 7/1936, en þar kemur með berum orðum fram að ef vafi er um merkingu skriflegs samnings sem atvinnurekandi gefur neytanda kost á (t.d. staðlaðir samningsskilmálar) skuli túlka samninginn neytandanum í hag.

Telst tjón M því vera bótaskyld úr greiðslukortatryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr greiðslukortatryggingu hjá V.

Reykjavík, 15. október 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.